

Ανάπλαση Πλατείας Θεάτρου-οδού Μενάνδρου

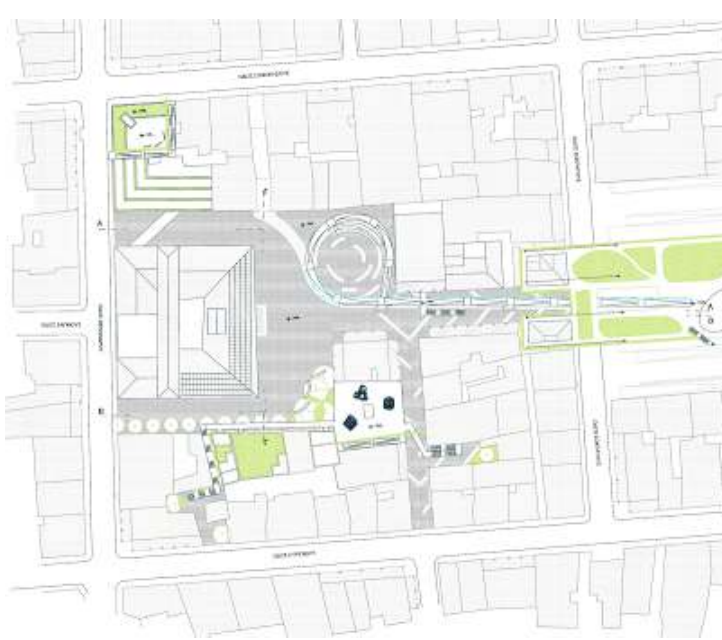
Η πρόταση δημοσιεύεται συνοπτικά στο *container 011* (Νοέμβριος 2010, Βλέμμα_Πόλη, σ. 28). Υποβλήθηκε στον διαγωνισμό που προκήρυξε η ΕΑΧΑ τον Ιούλιο του 2010 από τους: Φωτεινή Γεωργακοπούλου-Στέλιο Μινωτάκη, αρχιτέκτονες, και τον Κωνσταντίνο Βορδοναράκη, 3D designer.

Τα τελευταία χρόνια η Πλατεία Θεάτρου αποτελεί το Σημείο Μηδέν της Αθήνας καθώς παρουσιάζει σε υπερθετικό βαθμό τη συμπτωματολογία της υποβάθμισης του παραδοσιακού κέντρου σε συνδυασμό με την άναρχη ανάδυση του νέου πολυπολιτισμικού προσώπου της (μητρό)πόλης.

Concept

Η πρότασή αποσκοπεί στην αντιστροφή της τάσης διάλυσης που επικρατεί στην ευρύτερη περιοχή με την εφαρμογή τριών (3) φάσεων, ξεκινώντας από την εισαγωγή νέων χρήσεων, συνεχίζοντας με την ανάκτηση του δημόσιου χώρου και τη δημιουργία συνδέσεων/κυκλοφοριών, και καταλήγοντας σε ενδεικτικές μετατροπές υπαρχόντων κελυφών. Στην πρόταση λαμβάνεται υπόψη η δυσμενής συγκυρία της οικονομικής κρίσης που καθιστά ακόμα πιο επιτακτική τη λήψη αποφάσεων με κριτήρια εξοικονόμησης ενέργειας και επανάχρησης όσο γίνεται μεγαλύτερου μέρους από το υπάρχον κτιριακό αποθεματικό. Ωστόσο, επειδή το κτιριακό αποθεματικό δεν υφίσταται παρά μόνον ως κέλυφος ανθρωπίνων ζώων, η φιλοσοφία που υπαγορεύει τις συνθετικές αρχές της πρότασης εστιάζει εμφατικά στην διατήρηση και ενσωμάτωση των εκούσιων και ακούσιων κατοίκων της περιοχής με σκοπό να αποφευχθεί με κάθε τρόπο ο «εξευγενισμός» (gentrification) που караδοκεί σε ανάλογες επεμβάσεις ακόμα και κάτω από τις καλύτερες προθέσεις. Η πρόταση αποσκοπεί στην ενσωμάτωση του πληθυσμού με την ενεργή συμμετοχή του στην αναβάθμιση που επιχειρείται με μέσο την έως και μόνιμη απασχόλησή του σε πεδία αυτοδιαχειριζόμενων δραστηριοτήτων (π.χ. αστικές καλλιέργειες, μικρές επιχειρήσεις πώλησης βιολογικών προϊόντων αστικών καλλιεργειών κ.α.) που παρουσιάζονται αναλυτικά παρακάτω και αντλούν έμπνευση από παρόμοιες κινήσεις / δράσεις πολιτών (*). Μόνο με τέτοιες δράσεις ήπιας ανάπτυξης και ανάκτησης της αστικής μικροκλίμακας μπορεί να επιτευχθεί η αντιστροφή του κλίματος παρακμής και παραβατικότητας που επικρατεί σήμερα, και όχι με μέτρα καταστολής που συχνά διαφημίζονται σαν εύκολη και κυρίως γρήγορη «λύση».

Στη Φάση I γίνεται επανάχρηση του κτιρίου της Διπλωρείου Σχολής σε σύνδεση με το κτίριο της Στοάς Εμπορίου και το γειτονικό του στη γωνία με τη Μενάνδρου με προτεινόμενη χρήση τους ως φοιτητικής εστίας/διεθνούς νεανικού ξενώνα (youth hostel). Παράλληλα προτείνεται η μερική μετατροπή τριών ενδεικτικά εμπορικών κτιρίων στο απέναντι μέτωπο σε κατοικίες για νέες οικογένειες.

Η Φάση II ανακτά/παράγει πολύτιμο δημόσιο χώρο μέσω:
 -της πεζοδρόμησης της Πλατείας Θεάτρου με τους παρακείμενους δρόμους με παράλληλη εισαγωγή

αστικού εξοπλισμού (καθιστικά, πράσινο, φωτισμός)

-της αναδιαμόρφωσης της Πλατείας Βαρβακείου Αγοράς μέσω της μετατροπής της σε χώρο αυτοδιαχειριζόμενων πειραματικών εναλλακτικών καλλιεργειών (κηπευτικά, ιχθυοκαλλιέργειες, τεχνητοί βιότοποι), επεκτείνοντας την δυναμικά σε κεκλιμένο επίπεδο πάνω από τον υπάρχοντα διατηρητέο αστικό ιστό με στόχο την δημιουργία μιας αλληλοεξαρτώμενης χωρικής οντότητας σε συνεχή «διάλογο» με την διαμορφωμένη αγορά (bazaar) της οδού Μενάνδρου η οποία διατηρείται και ενισχύεται μέσω της τροφοδότησης και διάθεσης των τοπικών (0 km) εναλλακτικών προϊόντων. Συνδετήρια στάση μεταξύ των δύο χωρικών ροών της Πλατείας της Βαρβακείου Αγοράς και του bazaar της οδού Μενάνδρου αποτελεί η Πλατεία Θεάτρου η οποία συνδέεται και με υπέργειο άξονα (ράμπα) που ουσιαστικά πολλαπλασιάζει και ενισχύει τις δραστηριότητες της μεταφέροντάς τις και σε δεύτερο επίπεδο στα παρακείμενα κτίρια. Η ιδιαίτερη αυτή επιλογή μπορεί να επιλύσει ουσιαστικά και την έως σήμερα αμήχανη είσοδο του υπόγειου parking ανασυντάσσοντας τον αστικό ιστό στην συγκεκριμένη θέση έναντι των δύο γωνιακών νεοκλασικών της οδού Σωκράτους με την δημιουργία δύο νέων κτιρίων, με χρήση υπηρεσιών για την υπερκείμενη πλατεία, σε διαλεκτική σχέση με τα διατηρητέα νεοκλασικά

-της επέκτασης της Πλατείας Θεάτρου στο ισόγειο του κτιρίου του Ι.Κ.Α. επί της Πλατείας Θεάτρου,

-της δημιουργίας υπερυψωμένου παιδότοπου πάνω από το δώμα του μονώροφου κτιρίου του πρώην αρχιτεκτονικού γραφείου KLMF σε σύνδεση με τις παρακείμενες προτεινόμενες κατοικίες για νέες οικογένειες

-της δημιουργίας χώρων συνάντησης γειτονιάς και καλλιεργειών στη γωνία Μενάνδρου και Σοφοκλέους καθώς και στις γωνίες Μενάνδρου και Ζήνωνος όπου σήμερα στεγάζονται εμπορικές χρήσεις σε ισόγειες κατασκευές σε κακή κατάσταση

-της δημιουργίας χώρων συνάντησης στα δυο υπαίθρια parking περί τον κόμβο Μενάνδρου-Πειραιώς

Στη Φάση III επεκτείνεται η επανάχρηση υπαρχόντων κελυφών:

- το διατηρητέο σε επαφή με τον ανακτημένο δημόσιο χώρο στο πρώην parking μεταξύ Μενάνδρου και Πειραιώς γίνεται το κέντρο των αυτοδιαχειριζόμενων δραστηριοτήτων στους χώρους συνάντησης/καλλιέργειών
- το ημιτελές πολυώροφο κτίριο σε επαφή με το πρώην parking επί της οδού Πειραιώς μετατρέπεται σε μονάδα αστικής πολυεπίπεδης καλλιέργειας
- ενδεικτικά το κτίριο γραφείων πίσω από τα διατηρητέα των οδών Θεάτρου και Σωκράτους μπορεί να αποκτήσει εμπορική δραστηριότητα στο σημείο επαφής του με τον υπέργειο άξονα κυκλοφορίας που συνδέει τις Πλατείες Θεάτρου και Βαρβακείου Αγοράς

Εξοπλισμός-Υλικά

Για την πλακόστρωση της Πλατείας Θεάτρου προτείνονται οικολογικοί κυβόλιθοι και πέτρα. Πέτρινα είναι και τα υπαίθρια καθιστικά της Πλατείας ενώ ο υπέργειος άξονας κυκλοφορίας αποτελείται από μια μεταλλική κατασκευή με δάπεδο από συνθετικό deck όπως και τα συστήματα ραμπών που χρησιμοποιούνται για την προσέγγιση και συντήρηση των κάθετων κήπων. Όσον αφορά στις όψεις

των κτιρίων με προτεινόμενη χρήση κατοικίας, αυτές ενοποιούνται με μεταλλικό σύστημα ηλιοπροστασίας που περιλαμβάνει κινητά πετάσματα από ειδικά θερμομονωτικά πολυκαρβονικά στοιχεία. Τέλος η σύνδεση του κτιρίου της Διπλαρείου Σχολής και του Μεγάρου Σαμούρκα επιτυγχάνεται με την κατασκευή μεταλλικού φορέα επενδυμένου με πολυκαρβονικά διαφώτιστα στοιχεία πλήρωσης.

Αναλυτικά:

Η θέση της Πλατείας Θεάτρου την καθιστά πολεοδομικό «κόμβο» μεταξύ της καθιερωμένης Βαρβακείου Αγοράς, της αναδυόμενης πολυπολιτισμικής αγοράς που αναπτύσσεται στα μέτωπα της οδού Μενάνδρου στο τμήμα της πριν την Πειραιώς, και της Πλατείας Ψυρρή, εμβληματικής πλέον ως κέντρο αναψυχής με έντονο νεανικό χαρακτήρα. Ένα αρχικό πρόβλημα που αντιμετωπίζει η Πλατεία Θεάτρου είναι πως με δυσκολία γίνεται αντιληπτή ως... Πλατεία. Παρότι το κτήριο της Διπλαρείου Σχολής ειδικά μετά την αποκατάστασή του έχει ανακτήσει το βάρος του ως τοπόσημο, ασφυκτιά ακόμη αποδυναμωμένο κατά το μισό, ανάμεσα στο συνοθύλευμα από κτήρια διαφόρων αρχιτεκτονικών περιόδων με ασαφή πλέον εμπορική χρήση που δεν του επιτρέπουν να λειτουργήσει σαν σημείο αναφοράς. Στην πρόταση το κτήριο της Διπλαρείου συνδέεται τόσο με την Πλατεία της Βαρβακείου μέσω υπερυψωμένου άξονα κυκλοφορίας όσο και με το μέτωπο των δυο κτιρίων: εκείνο της Στοάς Εμπορίου και το γειτονικό του στη γωνία με τη Μενάνδρου. Η οδός Μενάνδρου στο τμήμα της πριν την Πειραιώς, παρά τη γήρανση του συχνά ενδιαφέροντος κτιριακού αποθεματικού, έχει αποκτήσει έναν συμπαγή πολυπολιτισμικό χαρακτήρα με τα ισόγεια καταστήματα στα μέτωπά της να σφύζουν από ζωή που πρέπει να διατηρηθεί και συσχετιστεί καλύτερα με τη Βαρβάκειο αγορά. Το πέρασμα της Πειραιώς σηματοδοτεί μια αλλαγή στον ενιαίο χαρακτήρα του δρόμου που καταλήγει στη Μάρνη εν μέσω συχνών «διακοπών»: ύπαρξη εγκαταλειμμένων οικοδομών, χάσματα του μετώπου με μορφή αναγκαστικά υπαίθριου parking, παρουσία δημοσίων κτηρίων, αφετηρίες λεωφορείων, διάσχιση της Αγ. Κωνσταντίνου, κλπ. Η ίδια η διάσχιση της Πειραιώς από τους πεζούς απαιτεί ειδικές δεξιότητες οπότε ειδικά γι' αυτό το σημείο προτείνεται η υιοθέτηση του ιαπωνικού διαγώνιου μοντέλου που εφαρμόστηκε στο Oxford Circus στο Λονδίνο το 2009. Ο καθοριστικός άξονας της οδού Θεάτρου-Βαρβακείου Αγοράς είναι σήμερα αποδυναμωμένος καθώς διακόπτεται από την αποτυχημένη πλατεία που δημιουργήθηκε πάνω από το υπόγειο parking της Βαρβακείου. Η πρότασή μας κυριολεκτικά «απογειώνει» την επιφάνεια της πλατείας της Βαρβακείου προτείνοντας «πράσινες» δραστηριότητες που παρουσιάζονται αναλυτικά παρακάτω.

Η Πλατεία Θεάτρου θα αποκτήσει τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της μόνον όταν δημιουργηθούν ευνοϊκές συνθήκες «ζωής» στα οικοδομικά τετράγωνα που την περιγράφουν αρχίζοντας από την επανάχρηση του κτιρίου της Διπλαρείου Σχολής. Το κτήριο αυτό που στέγαζε παλιότερα και την Πολεοδομία Αθηνών μαζί με το εξαιρετικού ενδιαφέροντος κτήριο της Στοάς Εμπορίου και το διπλανό του στη γωνία με την οδό Μενάνδρου, προσφέρονται για χρήση ως φοιτητική εστία-ξενώνα ελλήνων και ξένων φοιτητών ανταλλαγής, και διδακτικού προσωπικού, εγχώριου ή επισκεπτών. Κάτι τέτοιο θα ήταν η φυσική εξέλιξη της «πύκνωσης» που έχει δημιουργηθεί τα τελευταία χρόνια κατά μήκος της Μιαούλη, συνδετήριας οδού του σταθμού μετρό Μοναστηράκι με την Πλατεία Ψυρρή, γεμάτης με φοιτητικά στέκια. Τα συγκεκριμένα κτήρια προσφέρονται για μια τέτοια μετατροπή καθώς το ευνοεί η μορφολογία τους και μια τέτοια εξέλιξη θα είναι καθοριστική για την σηματοδότηση της Πλατείας και του ευρύτερου περιβάλλοντός της καθώς το πιο δυναμικό κομμάτι του πληθυσμού θα επηρεάσει και θα επηρεαστεί από το μελλοντικό πρόσωπο της πόλης. Παράλληλα για επιλεγμένα κτήρια εμπορικού χαρακτήρα προτείνεται η μερική μετατροπή τους σε μικρά διαμερίσματα που θα απευθύνονται σε νέες οικογένειες. Προτείνεται επίσης η μετατροπή του γωνιακού πολυώροφου κτηρίου που σήμερα στεγάζει υπηρεσίες του Ι.Κ.Α. ώστε να απελευθερωθεί χώρος στο εσωτερικό του και να δημιουργηθεί ένα κεντρικό σημείο συνάντησης στο ισόγειο (κερκίδες/αμφιθέατρο). Με αυτόν τον τρόπο θα αυξηθεί ο ζωτικός χώρος της Πλατείας και θα τονιστεί ο δημόσιος χαρακτήρας της αποκτώντας ουσιαστική βαρύτητα πέρα από εξωραϊσμούς που περιορίζονται στην απλή εισαγωγή αστικού εξοπλισμού.

Όσον αφορά την οδό Μενάνδρου, ο πολυπολιτισμικός χαρακτήρας του τμήματος της οδού πριν την Πειραιώς αλλά και στο τμήμα της που θα διαμορφώσει το μέτωπο της νέας Πλατείας Μινωτή, συνηγορούν στην ενίσχυση της χρήσης κατοικίας για τις οικογένειες των μεταναστών που αναπτύσσουν εμπορική και συνεπώς σταθεροποιητική δραστηριότητα στην περιοχή. Στο υπόλοιπο τμήμα της οδού είναι επιθυμητό να διατηρηθούν οι μεικτές χρήσεις και να επιδοτηθούν χώροι γραφείων για νέους ελεύθερους επαγγελματίες ώστε το δυναμικότερο κομμάτι των φοιτητών να έχει

τη δυνατότητα να παραμείνει στην περιοχή και μετά το τέλος των σπουδών του.

Η βιοκλιματική προσέγγιση της πρότασης αφορά:

-τη διαμόρφωση πράσινων δωματίων και πιο συγκεκριμένα τη δημιουργία «κήπων γειτονιάς» (community gardens) ακόμα και σε «τυφλές» όψεις πολυώροφων κτιρίων. Ένα σύστημα από ράμπες/σκάλες επιτρέπει την προσέγγιση και συντήρηση του πρασίνου. Ιδανικά μετά την αναδιαμόρφωση της Πλατείας Βαρβακείου ο χώρος, σε άμεση επαφή με την Αγορά, θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί για πρότυπες βιολογικές καλλιέργειες / ιχθυοκαλλιέργειες κάτω από την εποπτεία φοιτητών της Γεωπονικής Σχολής. Ειδικά για την στέγη του κτιρίου της Διπλαρείου Σχολής προτείνεται η τοποθέτηση φωτοβολταϊκών πανέλων στο νοτιοδυτικό τμήμα της σε συνδυασμό με τα υπάρχοντα κεραμίδια

-τη δημιουργία μικρών μονάδων βιοκαλλιέργειας σε κλίμακα οικοδομικού τετραγώνου ακόμα και στις πλάγιες όψεις των κτιρίων

-τη μετατροπή των δυο υπαίθριων χώρων parking (στον κόμβο Μενάνδρου-Πειραιώς) σε αστικό πράσινο με τον αντίστοιχο εξοπλισμό

-τη χρησιμοποίηση φιλικών προς το περιβάλλον υλικών κατά προτίμηση εγχώριων ώστε να ελαττωθεί όσο γίνεται περισσότερο το «κόστος» μεταφοράς για τις διαμορφώσεις και την κατασκευή του αστικού εξοπλισμού. Σε όλα τα προαναφερόμενα πεδία δραστηριότητας υπάρχει δυνατότητα να δημιουργηθούν θέσεις εργασίας που θα αφορούν άμεσα τους κατοίκους της περιοχής.

Οι κύριες προτεινόμενες χρήσεις για την Πλατεία Θεάτρου και την οδό Μενάνδρου αναφέρονται διεξοδικά παραπάνω. Επιπρόσθετα μπορούν να προταθούν χρήσεις για τον ανακτημένο δημόσιο χώρο (χώροι συνάντησης) που θα τονίζουν τον συμμετοχικό χαρακτήρα της επέμβασης όπως:

-αυτοσχέδια ethnic «μαγειρέματα» (cook-offs) με πρώτες ύλες από τους κήπους της γειτονιάς και ανοιχτή συμμετοχή

-συλλογικά παιχνίδια, πχ επιτραπέζιο ποδόσφαιρο, σκάκι, ring-ronng, όπως έγινε πρόσφατα στην Πλατεία Εξαρχείων μετά την παρέμβαση των κατοίκων

-πολιτιστικές δραστηριότητες: μουσική, χορός, θέατρο δρόμου, αφήγηση παραμυθιού

-διεξαγωγή εποχικών φεστιβάλ/πανηγυριών, πχ το Durga Puja των Ινδουϊστών που γιορτάζεται το φθινόπωρο και μέχρι σήμερα στεγάζεται σε νοικιασμένα μαγαζιά της περιοχής.

Όσον αφορά την δημιουργία νέας Πλατείας Μινωτή στο οικοδομικό τετράγωνο που περικλείεται από τις οδούς Μενάνδρου και Ξούθου και που πιθανότατα θα αποτελέσει αντικείμενο διαγωνισμού, να επισημανθεί πως καλό θα ήταν στις σχεδιαστικές προδιαγραφές του να ληφθεί υπόψη η παρουσία μετώπου επί της Μενάνδρου αγοράς που παρουσιάζει χαρακτηριστικά ανάλογα με την αγορά στο τμήμα της οδού πίσω από τη Διπλάρειο Σχολή, καθώς και η ανάγκη πεζοδρόμησης της οδού Ξούθου.

Κλείνοντας να σημειωθεί η ύπαρξη τουλάχιστον πέντε (5) χώρων λατρείας που ανήκουν σε παραλλαγές του χριστιανικού δόγματος στην περιοχή, κάτι που οδηγεί για άλλη μια φορά στο

συμπέρασμα πως εκτός από επιτακτική είναι και λογική η δημιουργία μουσουλμανικού τεμένους στον χώρο του κέντρου. Μια τέτοια θέση αποτελεί η γωνία Σαπφούς και Κορίνης στην προέκταση της οδού Θεάτρου πίσω από τη Διπλάρειο Σχολή, καθώς υπάρχει ελεύθερος χώρος που βρίσκεται σε άμεση επαφή με την αναδυόμενη αγορά.

(*) Ο Ιταλός αρχιτέκτονας Aldo Cibic και η ομάδα του παρουσίασαν το project τους :«Rethinking Happiness» στη Biennale 2010 στη Βενετία, με κεντρικό άξονα την Αγροτική Αστικότητα (Rural Urbanism)(<http://www.rethinkinghappiness.info/>)

Reclaim Public Space in downtown Athens, Greece. Summary

During the last five years Plateia Theatrou has evolved to the Point Zero of Athens. Located at a vintage site it has been established as a stage for all that goes with the disintegration of the downtown along with the lawless emergence of the new multicultural face of the metropolis. Our proposal aims at the reversal of disintegration through the implementation of a three (3)-phase programme:

- I. New uses are introduced (i.e. housing for young families)
- II. Public space is reclaimed and new connections are established
- III. Existing housing reserves are transformed

Given the current adverse concurrence of the economy crisis it becomes even more imperative to design and propose taking into account energy and recycling standards. And yet, since housing reserves are simply the "shells" of human lives, our proposal stresses the need to preserve into place both voluntary and involuntary residents in order to avoid "gentrification" by any means. We aim at integrating the current residents by actively engaging them in the forthcoming area upgrade through employment in various self-managing activities such as urban farming, small-scale fair-trade commerce etc, already addressed(*) Only through such actions of mild development and reclamation of the urban micro-scale it will be possible to reverse the rampant lawlessness that prevails in the area and not through suppression measures, often promoted as the "final solution".

Phase I We propose the reuse of the available part of the building of Diplareios and the connection to the building adjacent to Samourka Mansion in order to house a students' dormitory/youth hostel. On the opposite front of the Plateia we propose the partial transformation of three (3) pilot-high rise office buildings into housing for young families.

Phase II We reclaim/generate precious public space through:

- the pedestrianization of Plateia Theatrou and its respective streets, also the introduction of street furniture (benches, green bed, LED lighting)
- the remodeling of the Plateia Varvakeiou through conversion to self-managed experimental organic farming space (garden produce, fish-farming, bioshelters). Furthermore, Plateia Varvakeiou is extended over the listed buildings of Socratous Street, forming a new interactive connection to the established bazaar of Menandrou Street. This bazaar may be supplied by and sell "0 km" produce making a much bigger impact. Standing at a pivotal point between these two space flows Plateia Theatrou is connected to Plateia Varvakeiou through an elevated ramp which doubles/transfers its activities to the adjacent buildings as well. In this way the so-far problematic entrance to the underground parking of Plateia Varvakeiou is re-integrated to the urban tissue. Accordingly two new

buildings-cum-pylons are created at “the feet” of the transformed Plateia Varvakeiou which house various related facilities and “respond” to the opposite neoclassical buildings of Socratous street.

- the extension of Plateia Theatrou to the ground-floor of the corner hi-rise building that houses I.K.A.
- the creation of an elevated play-ground on the terrace of the former KLMF architectural office building in relation to the adjacent new housing for young families
- the creation of neighborhood meeting spaces, also community farming lots at the corners of Menandrou & Sofokleous/Zinonos streets, where at present are situated poorly maintained and possibly dangerous one floor buildings. Also the reclamation of the two open-air parking lots near Peiraios and Menandrou crossing. for the same and their conversion respectively to, and urban rest area

Phase III We propose the re-use of the existing building reserves:

- the listed neoclassical building in the grounds of the formerly open-air parking lot of Peiraios street becomes the centre for the coordination of the self-managed green spaces at the neighborhood
- the "skeleton" high rise building next to the former open-air parking lot at Peiraios and Menandrou crossing is turned into a multi-storied unit of urban farming
- last, the office building next to the IKA building may converse its first floor at the point of contact with the elevated ramp connecting Plateia Theatrou and Plateia Varvakeiou into recreation facilities

Street furniture-Materials

Addressing the pedestrianization of Plateia Theatrou porous stone blocks and stone slabs are recommended. Concerning the benches and sitting places of Plateia these are made of stone as well. The elevated ramp has a metal frame structure along with a stainless wire mesh railing and is paved by composite decking, same as the ramp system catering to the vertical gardens of the neighborhood. Regarding the façades of the office buildings that are converted to housing, a “second skin” is suggested. Its metal frame serves as a unifying structure accepting movable sun-shade polycarbonate sheets. Last, for the connection passage from Diplareios building a metal frame is also used covered by semi-transparent polycarbonate sheets.

(*)The Italian architect Aldo Cibic and his team presented their project: «Rethinking Happiness» at Biennale 2010 in Venice, focusing on Rural Urbanism (<http://www.rethinkinghappiness.info/>)